

Tại Sao?

Lê Văn Tú

Chậm, khắc khoải

Tại sao từ khi có loài người là có bao nhiêu khổ đau? Tại
Tại sao người chỉ có một thời, mà phí bao nhiêu ngày xanh? Tại

sao từ khi có nhân gian là có chiến tranh hoang tàn? Bao
sao đời đâu có trăm năm, mà xây đắp mộng lâu dài? Bao

nhiều giòng lệ đã thấm vào đời, hận thù che lấp tình người nên đời chẳng mấy ngày
nhiều đèn đài cao ngất ngợp trời, một ngày cơn gió đưa vèo, chỉ còn bãi cát buồn

vui. Tại sao từ khi mới chào đời là đã khóc cho ngày mai? Tại
thiu. Tại sao lợi danh vốn bọt bèo, mà có biết bao người theo? Tại

sao từng câu nói hôm nay thường nghe những lời oán hờn? Bao
sao tình yêu đáng nâng niu mà đâu mấy ai giữ gìn. Bao

nhiều cuộc đời tan nát nhiều rồi, mà lòng cay đắng còn hoài, thì còn khổ hận muôn
nhiều lâu dài xa mả rộn ràng, một ngày xa lánh bụi trần, chỉ còn nắm mộ vô

Crescendo

đời. Tại sao? Tại sao? Tại sao? Không còn ai biết thương ai. Tại
tình. Tại sao? Tại sao? Tại sao? Không cùng nhau sống yên vui. Tại

sao? Tại sao? Tại sao? Không còn ai biết thương người?
sao? Tại sao? Tại sao? Không cùng nhau sống yêu người?